

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2006. gada 12. decembrī *

Lieta C-374/04

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *High Court of Justice (England & Wales) Chancery Division* (Apvienotā Karaliste) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 25. augustā un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 30. augustā, tiesvedībā

Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation

pret

Commissioners of Inland Revenue.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [V. Skouris], palātu priekšsēdētāji P. Janns [P. Jann], K. V. A. Timmermanss [C. W. A. Timmermans], A. Ross [A. Rosas] K. Lēnartss [K. Lenaerts] (referents), R. Šintgens [R. Schintgen], un J. Klučka [J. Klučka], tiesneši H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues], M. Ilešičs [M. Ilešič], J. Malenovskis [J. Malenovský] un U. Lehmušs [U. Lohmus],

* Tiesvedības valoda — angļu.

ģenerālvokāts L. A. Hēlhuds [*L. A. Geelhoed*],
sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 22. novembrī,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation* vārdā — Dž. Āronsons [*G. Aaronson*] un D. Milns [*D. Milne*], QC, kā arī P. Farmers [*P. Farmer*] un D. Kavenders [*D. Cavender*], *barristers*,
- Apvienotās Karalistes valdības vārdā — Ī. O'Nīla [*E. O'Neill*] un K. Gibsa [*C. Gibbs*], pārstāves, kam palīdz Dž. Barlings [*G. Barling*], QC, kā arī D. Evarts [*D. Ewart*] un J. Stratforda [*J. Stratford*], *barristers*,
- Vācijas valdības vārdā — V. D. Plesings [*W.-D. Plessing*] un U. Forsthofs [*U. Forsthoff*], pārstāvji,
- Francijas valdības vārdā — Ž. Gracija [*J. Gracia*], pārstāvis,
- Īrijas vārdā — D. Dž. O'Hagans [*D. J. O'Hagan*], pārstāvis, kam palīdz E. M. Kolinss [*A. M. Collins*], SC, un G. Kloesija [*G. Clohessy*], BL,

- Itālijas valdības vārdā — I. M. Bragulja [*I. M. Braguglia*], pārstāvis, kam palīdz P. Džentili [*P. Gentili*], *avvocato dello Stato*,
- Nīderlandes valdības vārdā — H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*] un M. De Hrāfe [*M. De Grave*], pārstāvji,
- Somijas valdības vārdā — A. Gimareša-Purokoski [*A. Guimaraes-Purokoski*], pārstāve,
- Eiropas Kopienų Komisijas vārdā — R. Liāls [*R. Lyal*], pārstāvis,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 23. februārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- ¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par EKL 43., 56., 57. un 58. panta interpretāciju.
- ² Šis lūgums tika izteikts tiesvedībā starp sabiedrību grupu un *Commissioners of Inland Revenue* (Apvienotās Karalistes Nodokļu administrācija) par pēdējās atteikumu piešķirt minēto grupu sabiedrībām nerezidentēm nodokļa atlaidi par sabiedrību rezidenšu izmaksātajām dividendēm.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

- ³ Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvas 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātes uzņēmumiem un meitas uzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 225, 6. lpp.), 4. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Ja mātes uzņēmums saņem sadalītu peļņu tādēļ, ka tam ir asociēts meitas uzņēmums, tad, ja vien šo uzņēmumu nelikvidē, mātes uzņēmuma valsts vai nu:

- atturas šādai peļņai uzlikt nodokļus, vai
- uzliek šādai peļņai nodokļus saskaņā ar 5. pantā paredzētajiem ierobežojumiem tādā apjomā, kas nepārsniedz attiecīgā nodokļa summu dalībvalstī, ļaujot mātes uzņēmumam no maksājamās nodokļu summas atskaitīt to uzņēmuma ienākumu nodokļa daļu, kas attiecas uz šo peļņu, un, ja tas ir lietderīgi, peļņas nodokli [nodokļa ieturējumu ienākuma gūšanas vietā], ko iekasējusi dalībvalsts, kurā atrodas meitas uzņēmums.”

Valsts tiesiskais regulējums

- ⁴ Atbilstoši Apvienotajā Karalistē spēkā esošajiem tiesību aktiem jebkuras sabiedrības, kas ir šīs dalībvalsts rezidente, iegūtā peļņa finanšu gada laikā ir apliekama ar sabiedrību ienākuma nodokli šajā valstī.

- 5 No 1973. gada Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē tiek piemērota tāda sistēma nodokļu uzlikšanai, ko sauc par “daļēju nodokļa ieskaitīšanu”, saskaņā ar kuru, lai novērstu ekonomisko dubulto nodokļa uzlikšanu, ja sabiedrība rezidente izmaksā peļņu, viena daļa no sabiedrību ienākuma nodokļa, kas šai sabiedrībai ir jāmaksā, tiek ieskaitīta tās akcionāriem. Līdz 1999. gada 6. aprīlim šī sistēma pamatojās, pirmkārt, uz sabiedrību ienākuma nodokļa avansa maksājumu, ko veica peļņas sadalītāja sabiedrība, un, otrkārt, uz nodokļa atlaidi, ko piešķīra izmaksāto dividenžu saņēmējiem akcionāriem.

Sabiedrību ienākuma nodokļa avansa maksājums

- 6 Atbilstoši 1988. gada Likuma par ienākuma nodokli un sabiedrību ienākuma nodokli (*Income and Corporation Taxes Act 1988*, turpmāk tekstā — “*ICTA*”) 14. pantam redakcijā, kas bija piemērojama pamata lietas faktisko apstākļu laikā, Apvienotās Karalistes rezidentei sabiedrībai, kas izmaksā dividendes saviem akcionāriem, ir jāveic sabiedrību ienākuma nodokļa avansa maksājums (“advance corporation tax”, turpmāk tekstā — “*ACT*”), ko aprēķina par izmaksāto dividenžu summu vai vērtību.
- 7 Sabiedrībai ierobežotā apmērā ir tiesības ieskaitīt *ACT*, kas ir maksājams par veikto dividenžu izmaksāšanu konkrētā finanšu gada laikā, summā, kas tai ir jāmaksā kā sabiedrību ienākuma nodoklis (“mainstream corporation tax”) par šo finanšu gadu. Ja sabiedrību ienākuma nodokļa parāds ir nepietiekams, lai *ACT* varētu ieskaitīt pilnībā, tad *ACT* pārmaksu var pārskaitīt vai nu uz iepriekšējo vai nākošo finanšu gadu, vai arī šīs sabiedrības meitas uzņēmumiem, kuri to var ieskaitīt to maksājamā sabiedrību ienākuma nodokļa summā. Meitas uzņēmumi, kuriem var pārskaitīt *ACT* pārmaksu, drīkst būt tikai Apvienotās Karalistes rezidenti.

- 8 Apvienotās Karalistes sabiedrību grupa var arī izvēlēties nodokļu uzlikšanas grupai sistēmu, kas ļauj šai grupai piederošām sabiedrībām atlikt *ACT* samaksu līdz brīdim, kad minētās grupas mātes uzņēmums uzsāk dividenžu izmaksāšanu. Šī sistēma, par ko ir pieņemts 2001. gada 8. marta spriedums apvienotajās lietās C-397/98 un C-410/98 *Metallgesellschaft* u.c. (*Recueil*, I-1727. lpp.), netiek apspriesta šajā lietā.

Nodokļa atlaide, ko piešķir akcionāriem rezidentiem

- 9 Piemērojot *ICTA* 208. pantu, ja Apvienotās Karalistes rezidente sabiedrība saņem dividendes no sabiedrības, kas arī ir Apvienotās Karalistes rezidente, tai par šīm dividendēm nav jāmaksā sabiedrību ienākuma nodoklis.
- 10 Turklāt atbilstoši *ICTA* 231. panta 1. punktam sabiedrības rezidentes veiktā dividenžu izmaksāšana citai sabiedrībai rezidentei, par ko jāmaksā *ACT*, rada pēdējai sabiedrībai tiesības uz tādu nodokļa atlaidi, kas atbilst pirmās sabiedrības pārskaitītajai *ACT* summas daļai. Atbilstoši *ICTA* 238. panta 1. punktam — iegūtās dividendes un nodokļa atlaide kopā veido saņēmējas sabiedrības “ienākumu no investīcijām, kas ir atbrīvots no nodokļiem” (“franked investment income”).
- 11 Apvienotās Karalistes rezidente sabiedrība, kas no citas sabiedrības rezidentes ir saņēmusi dividendes, kuru izmaksāšana ir radījusi tiesības uz nodokļa atlaidi, var pārņemt *ACT* summu, ko samaksājusi šī cita sabiedrība, un to atskaitīt no *ACT* summas, kas tai pašai ir jāmaksā, ja tā uzsāk dividenžu izmaksāšanu saviem akcionāriem tādā veidā, ka tā samaksā *ACT* tikai par atlikušo summu.

- 12 Atbilstoši *ICTA F* tabulai fiziska persona Apvienotās Karalistes rezidente ir ienākuma nodokļa maksātāja par dividendēm, kuras tā saņēmusi no šīs dalībvalsts rezidentes sabiedrības. Tomēr tai ir tiesības uz nodokļa atlaidi, kas atbilst šīs sabiedrības samaksātās *ACT* summas daļai. Šo nodokļa atlaidi var atskaitīt no summas, kas šai personai ir jāmaksā kā ienākuma nodoklis par dividendi, vai to var izmaksāt skaidrā naudā, ja nodokļa atlaide pārsniedz šai personai uzliktā nodokļa apmēru.
- 13 Šo noteikumu rezultātā ienākumu nodoklis sabiedrību rezidenšu sadalītajai peļņai tiek uzlikts tikai vienu reizi sabiedrības līmenī un galīgajam akcionāram piemērojamais nodoklis par šo peļņu tiek uzlikts tikai tiktāl, ciktāl šī akcionāra ienākuma nodokļa summa pārsniedz to nodokļa atlaides summu, uz kuru tam ir tiesības.

Akcionāru nerezidentu situācija

- 14 Sabiedrība, kas nav Apvienotās Karalistes rezidente, principā ir ienākuma nodokļa maksātāja tikai par tiem ienākumiem, kuru avots ir šajā dalībvalstī, kas ietver arī tai izmaksātās dividendes no šīs valsts rezidentes sabiedrības. Tomēr, piemērojot *ICTA* 233. panta 1. punktu, ja sabiedrība nerezidente nesaņem nodokļa atlaidi Apvienotajā Karalistē, tai nav jāmaksā ienākuma nodoklis par šīm dividendēm.
- 15 Savukārt, tiklīdz atbilstoši Apvienotās Karalistes noslēgtajai konvencijai par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu (turpmāk tekstā — “*CDI*”) sabiedrībai nerezidentei šajā dalībvalstī ir tiesības uz pilnīgu vai daļēju nodokļa atlaidi, tai šajā pašā valstī ir jāmaksā ienākuma nodoklis par ienākumiem no dividendēm, kuras tā saņem no sabiedrības rezidentes.

- 16 Tāpat fiziskai personai, kas nav Apvienotās Karalistes rezidente, principā ir jāmaksā ienākuma nodoklis par ienākumu šajā dalībvalstī no dividendēm, kuras izmaksā šajā dalībvalstī, bet, ja šī persona šajā pašā valstī nesaņem nodokļa atlaidi atbilstoši valsts tiesību aktiem vai *CDI*, tai minētajā valstī nav jāmaksā ienākuma nodoklis par šīm dividendēm.
- 17 Lai gan Apvienotā Karaliste tās noslēgtajās *CDI* ar citām dalībvalstīm vai trešām valstīm parasti sev patur tiesības uzlikt nodokli dividendēm, kuras tās rezidenti izmaksā nerezidentiem, šīs *CDI* bieži ietver uzliekamā nodokļa likmes ierobežojumus, ko Apvienotā Karaliste drīkst piemērot. Šī maksimālā nodokļa likme var mainīties atkarībā no apstākļiem un it īpaši atkarībā no tā, vai ar *CDI* akcionāram ir piešķirta pilnīga vai daļēja nodokļa atlaide.
- 18 Dažās Apvienotās Karalistes noslēgtajās *CDI* nodokļa atlaide netiek piešķirta sabiedrībām, kuras ir citas ligumslēdzējas valsts rezidentes, ja tās saņem dividendes no sabiedrības, kas ir Apvienotās Karalistes rezidente. Tas it īpaši ir to *CDI* gadījums, kas ir noslēgtas ar Vācijas Federatīvo Republiku un ar Japānu.
- 19 Citās *CDI* ir paredzēta nodokļa atlaide konkrētos nosacījumos. Tādējādi ar Nīderlandes Karalisti noslēgtajā *CDI* paredzētā pilnīga nodokļa atlaide tiek piešķirta šīs dalībvalsts rezidentiem akcionāriem, kuriem pieder mazāk par 10 % no balss tiesībām dividenžu izmaksātājā sabiedrībā, un daļējs samazinājums tiek piešķirts tad, ja akcionāriem pieder 10 % vai vairāk no minētajām balss tiesībām.
- 20 Turklāt ar Nīderlandes Karalisti noslēgtajā *CDI* ir ietverta klauzula, ko sauc par “priekšrocību ierobežojumu”, saskaņā ar kuru šajā *CDI* paredzētā nodokļa atlaide

tiek atcelta, ja sabiedrība akcionāre nerezidente pieder tādai valstī dibinātai sabiedrībai, ar kuru Apvienotajai Karalistei ir noslēgta *CDI*, nepiešķirot nodokļa atlaidi sabiedrībām, kuras saņem dividendes no Apvienotās Karalistes rezidentes sabiedrības.

- 21 Ir jāprecizē, ka šie Apvienotajā Karalistē spēkā esošie tiesību aktu noteikumi tika būtiski grozīti ar 1998. gada Finanšu likumu (*Finance Act 1998*), kas ir piemērojams pēc 1999. gada 6. aprīļa veiktajai dividenžu izmaksāšanai. Iepriekš aprakstītais tiesiskais regulējums ir regulējums, kurš bija spēkā pirms šī datuma.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

- 22 Pamata prāva pieder “group litigation” prāvu veidam pēc *ACT*, ko veido pret *Commissioners of Inland Revenue High Court of Justice* (Anglija un Velsa), *Chancery Division* iesniegtie lūgumi par atmaksu un/vai kompensāciju pēc iepriekš minētā sprieduma lietā *Metallgesellschaft u.c.*

- 23 Šajā spriedumā Tiesa, lemjot par šīs pašas valsts tiesas iesniegtajiem prejudiciālajiem jautājumiem, nosprieda, ka atbilde uz pirmo uzdoto jautājumu ir tāda, ka EKL 43. pantam ir pretrunā dalībvalsts nodokļu tiesību akti, kas šīs valsts rezidentēm sabiedrībām piešķir iespēju izmantot tādu nodokļu uzlikšanas sistēmu, kura tām ļauj izmaksāt dividendes savam mātes uzņēmumam, nemaksājot uzņēmuma ienākuma nodokļa avansa maksājumu, ja to mātes uzņēmums ir arī šīs valsts rezidents, un tām šāda iespēja tiek liegta, ja to mātes uzņēmuma juridiskā adrese ir citā dalībvalstī.

- 24 Savā atbildē uz otro šajā pašā lietā uzdoto jautājumu Tiesa nosprieda, ka, ja šis dalībvalsts rezidentam meitas uzņēmumam ir pienākums maksāt uzņēmuma ienākuma nodokļa avansa maksājumu par savam mātes uzņēmumam, kura juridiskā adrese ir citā dalībvalstī, izmaksātajām dividendēm, lai gan līdzīgos apstākļos mātes uzņēmumu, kas ir pirmās valsts rezidenti, meitas uzņēmumi var izvēlēties tādu nodokļu uzlikšanas sistēmu, kas tiem ļauj izvairīties no šī pienākuma, tad EKL 43. pants pieprasa, lai meitas uzņēmumiem rezidentiem un to mātes uzņēmumiem nerezidentiem būtu reāli tiesiskās aizsardzības līdzekļi, lai saņemtu finansiālā zaudējuma atmaksu vai kompensāciju, ko tie cietuši attiecīgās dalībvalsts iestāžu dēļ no tā, ka meitas uzņēmumi ir samaksājuši nodokļa avansa maksājumu.
- 25 Pamata lietā prāva, kas ir jāizskata iesniedzējtiesai par *ACT*, ietver četras dažādas grupas, kurās tika norādīti kopīgi jautājumi. Brīdī, kas iesniedzējtiesa pieņēma savu nolēmumu, minētās prāvas IV grupu veidoja 28 lūgumi, ko iesniedza sabiedrību grupas ar vismaz vienu sabiedrību nerezidenti un kuras vērsās pret *Commissioners of Inland Revenue* atteikumu piešķirt šādai sabiedrībai nerezidentei nodokļa atlaidi, ja tā saņem dividendes no sabiedrības rezidentes.
- 26 Četras lietas, ko iesniedzējtiesa izvēlējās kā “izmēģinājuma lietas” šī prejudiciālā nolēmuma mērķiem, attiecas uz lūgumiem, kurus vienlaicīgi iesniedza sabiedrības rezidentes un sabiedrības nerezidentes, kas ir vienā grupā ar sabiedrībām rezidentēm un kas ir saņēmušas dividendes no šīm sabiedrībām (turpmāk tekstā — “prasītājas pamata lietā”). Runa ir par sabiedrībām izmaksātajām dividendēm laika posmā no 1974. gada līdz 1998. gadam Itālijā (*Pirelli* grupas gadījums), Francijā (*Essilor* grupas gadījums) un Nīderlandē (*BMW* un *Sony* grupu gadījums).
- 27 Ja *Pirelli* grupas gadījumā sabiedrībai nerezidentei pieder mazākuma dalība mazāk kā 10 % apmērā sabiedrībā rezidentē, tad citi gadījumi attiecas uz mātes

uzņēmumiem nerezidenti, kuri kontrolē savus meitas uzņēmumus rezidentus 100 % apmērā. Runa ir par diviem mātes uzņēmumiem, Nīderlandes rezidenti, no kuriem pirmais pilnībā pieder Vācijas rezidentei sabiedrībai, bet otrais pieder Japānas rezidentei sabiedrībai.

28 Iesniedzējtiesa norāda, ka šie lūgumi ir par Tiesai jau iesniegtajiem jautājumiem lietā, kura bija pamatā iepriekš minētajam spriedumam lietā *Metallgesellschaft u.c.*, bet uz kuriem tā nevarēja atbildēt, ņemot vērā sniegto atbildi uz pirmo un otro uzdoto jautājumu. Šajā lietā nodokļa atlaides piešķiršana tika uzskatīta tikai par alternatīvu *ACT* atmaksai vai zaudējumam, ko radīja *ACT* samaksa, atlīdzībai, bet iesniedzējtiesā iesniegtie lūgumi tieši attiecas uz nodokļa atlaides piešķiršanu.

29 Šādos apstākļos *High Court of Justice* (Anglija un Velsa), *Chancery Division* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

“1) Vai EKL 43. vai 56. pantam (kopskatā ar EKL 57. un 58. pantu) (vai pirms tiem spēkā esošajiem noteikumiem) pretrunā ir tas, ka:

a) dalībvalsts A (piemēram, Apvienotā Karaliste):

i) ievieš un patur spēkā tiesību aktus, kas sniedz tiesības uz pilnīgu nodokļa atlaidi par dividendēm (“attiecīgās dividendes”), kuras dalībvalsts A rezidente sabiedrība izmaksā fiziskajām personām akcionāriem, kas ir dalībvalsts A rezidenti;

- ii) piemēro konvencijās par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kas noslēgtas ar citām dalībvalstīm un trešām valstīm, paredzēto noteikumu, kas sniedz tiesības uz pilnīgu nodokļa atlaidi (no kā atskaita nodokli atbilstoši šīm konvencijām), par attiecīgajām dividendēm, kuras izmaksātas fiziskām personām — šo citu dalībvalstu un trešo valstu rezidentiem akcionāriem,

bet nesniedz tiesības uz nodokļa atlaidi (pilnīgu vai daļēju) par attiecīgajām dividendēm, kuras dalībvalsts A (piemēram, Apvienotās Karalistes) rezidents meitas uzņēmums izmaksā dalībvalsts B (piemēram, Vācijas) rezidentam mātes uzņēmumam, ne saskaņā ar valsts tiesību noteikumiem, ne saskaņā ar konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kas noslēgta starp šīm divām valstīm;

- b) dalībvalsts A (piemēram, Apvienotā Karaliste) piemēro konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu noteikumu, kas piešķir tiesības uz daļēju nodokļa atlaidi par attiecīgajām dividendēm, kuras ir izmaksātas dalībvalsts C (piemēram, Nīderlandes) rezidentam mātes uzņēmumam, bet nesniedz tādas tiesības dalībvalsts B (piemēram, Vācijas Federatīvās Republikas) rezidentam mātes uzņēmumam, ja konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kas noslēgta starp dalībvalsti A un dalībvalsti B, neietver noteikumus par daļēju nodokļa atlaidi;
- c) dalībvalsts A (piemēram, Apvienotā Karaliste) nesniedz tiesības uz daļēju nodokļa atlaidi par attiecīgajām dividendēm sabiedrībai, kura ir dalībvalsts C (piemēram, Nīderlandes) rezidente un kuru kontrolē dalībvalsts B (piemēram, Vācijas Federatīvās Republikas) rezidente sabiedrība, ja dalībvalsts A piemēro konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu noteikumus, kas piešķir šādas tiesības:

i) dalībvalsts C rezidentēm sabiedrībām, kuras kontrolē dalībvalsts C rezidenti,

ii) dalībvalsts C rezidentēm sabiedrībām, kuras kontrolē dalībvalsts D (piemēram, Itālijas) rezidenti, ja konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu starp dalībvalsti A un dalībvalsti D ietver noteikumu, ar ko par attiecīgajām dividendēm piešķir daļēju nodokļa atlaidi,

iii) dalībvalsts D rezidentēm sabiedrībām neatkarīgi no tā, kas kontrolē šīs sabiedrības;

d) vai uz pirmā jautājuma c) apakšpunktu ir jāatbild citādāk, ja dalībvalsts C rezidenti sabiedrību kontrolē nevis dalībvalsts B rezidente sabiedrība, bet trešās valsts rezidente sabiedrība?

2) Ja atbilde uz visu pirmo jautājumu no a) līdz c) apakšpunktam vai uz jebkādu tā daļu ir apstiprinoša, tad kādi Kopienas tiesību principi ir noteikti attiecībā uz tiesībām un tiesiskajiem aizsardzības līdzekļiem, kas ir pieejami šajos jautājumos minētajos apstākļos? Un it īpaši:

a) vai dalībvalstij A ir pienākums izmaksāt:

i) pilnīgu nodokļa atlaidi vai tai ekvivalentu summu vai

ii) daļēju nodokļa atlaidi vai tai ekvivalentu summu, vai

iii) pilnīgu vai daļēju nodokļa atlaidi vai tai ekvivalentu summu:

— jebkādu papildu ienākuma nodokli (neto), kas jāmaksā vai kas būtu jāmaksā, ja attiecīgajam prasītājam izmaksātajām dividendēm būtu piemērota nodokļa atlaide,

— šādu nodokli (neto), kas aprēķināts, balstoties uz kādu citu pamatu;

b) kam šis maksājums būtu jāmaksā:

i) attiecīgajam mātes uzņēmumam dalībvalstī B vai dalībvalstī C vai

ii) attiecīgajam meitas uzņēmumam dalībvalstī A;

c) vai tiesības uz šādu maksājumu nozīmē:

i) tiesības saņemt nepamatoti samaksāto summu atmaksu tādējādi, ka atmaksa izriet no EKL 43. un/vai 56. pantā paredzētajām tiesībām vai ir to papildinājums, un/vai

ii) tiesības saņemt kompensāciju vai zaudējumu atlīdzību tādējādi, ka jāizpilda [1996. gada 5. marta] spriedumā [apvienotajās lietās C-46/93 un C-48/93 *Brasserie du Pecheur* un *Factortame*, Recueil, I-1029. lpp.] paredzētie nosacījumi zaudējumu atlīdzināšanai, un/vai

iii) tiesības atgūt nepamatoti liegtu priekšrocību un, ja tā, tad:

— vai šādas tiesības izriet no EKL 43. un/vai EKL 56. pantā paredzētajām tiesībām vai ir to papildinājums, vai

— ir jāizpilda [iepriekš minētajā] spriedumā [apvienotajās lietās *Brasserie du Pecheur* un *Factortame*] paredzētie nosacījumi zaudējumu atlīdzināšanai, vai

— jāizpilda kādi citi nosacījumi;

d) vai atbilde uz iepriekšminēto otrā jautājuma c) apakšpunktu ir citādāka, ja saskaņā ar dalībvalsts A tiesisko regulējumu prasības tiek celtas kā prasības par atmaksu vai ja tās tiek celtas vai tās ir jāceļ kā prasības par zaudējumu atlīdzību;

e) vai, lai saņemtu zaudējumu atlīdzināšanu, ir nepieciešams, lai sabiedrība, kas ceļ prasību, pierādītu, ka tā vai tās mātes uzņēmums būtu lūdzis sniegt nodokļa atlaidi (pilnīgu vai daļēju, atkarībā no lietas), ja tas būtu zinājis, ka saskaņā ar Kopienas tiesībām tam bija uz to tiesības;

- f) vai atbilde uz otrā jautājuma a) apakšpunktu ir citādāka, ja saskaņā ar [iepriekš minēto] spriedumu [lietā *Metallgesellschaft* u.c.] attiecīgajam dalībvalsts A rezidentam meitas uzņēmumam atmaksu varēja veikt vai tam principā varētu būt tiesības saņemt sabiedrību ienākuma nodokļa avansa maksājuma atmaksu par attiecīgajam mātes uzņēmumam dalībvalstī B vai dalībvalstī C izmaksāto dividendi;
- g) kādus ieteikumus, ja vispār, Eiropas Kopienu Tiesa uzskata par atbilstošiem šajās lietās, un kādi ir apstākļi, kuri valsts tiesai būtu jāņem vērā, nosakot, vai pastāv pietiekami būtisks pārkāpums [iepriekš minētā] sprieduma [apvienotajās lietās *Brasserie du Pecheur* un *Factortame*] izpratnē, īpaši par jautājumu, vai, ņemot vērā pastāvošo judikatūru par attiecīgo Kopienas tiesību noteikumu interpretāciju, šis pārkāpums bija attaisnojams?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmā jautājuma a) apakšpunktu

- 30 Ar savu pirmā jautājuma a) apakšpunktu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai EKL 43. un 56. pants nav pretrunā tādām dalībvalsts tiesiskajam regulējumam, kāds ir pamata lietā, kurā ir noteikts, ka sabiedrībai rezidentei, izmaksājot dividendes, tiek piešķirta pilnīga nodokļa atlaide galīgajiem akcionāriem, kuri saņem šīs dividendes un ir šīs dalībvalsts rezidenti vai citas dalībvalsts rezidenti, ar kuru pirmā dalībvalsts ir noslēgusi CDI, paredzot šādu nodokļa atlaidi, bet nepiešķirot šo nodokļa daļēju vai pilnīgu atlaidi šo dividenžu saņēmējām sabiedrībām, kuras ir citu dalībvalstu rezidentes.

- 31 No lietas materiāliem izriet, ka iesniedzējtiesa nevis uzdod Tiesai problēmjautājumu par atšķirīgu attieksmi pret, no vienas puses, galīgajiem akcionāriem — rezidentiem vai nerezidentiem, kuri saņem sabiedrības rezidentes izmaksātās dividendes, un, no otras puses, sabiedrībām nerezidentēm, kuras saņem šīs dividendes, bet tā lūdz sniegt Kopienu tiesību interpretāciju, kas tai ļautu novērtēt šo tiesību saderību ar Apvienotajā Karalistē piemēroto atšķirīgo attieksmi pret, pirmkārt, sabiedrību rezidenti, kura saņem nodokļa atlaidi, ja tā saņem dividendes no citas sabiedrības rezidentes, un kuras galīgie akcionāri rezidenti arī saņem nodokļa atlaidi, ja tiem tiek izmaksātas dividendes, un, otrkārt, pret sabiedrību nerezidenti, kurai, ja tā saņem dividendes no sabiedrības rezidentes, Apvienotajā Karalistē nodokļa atlaide netiek piešķirta, izņemot tikai konkrētos *CDI* paredzētos gadījumus, un kuras galīgajiem akcionāriem — rezidentiem vai nerezidentiem — arī nav tiesību uz nodokļa atlaidi.
- 32 Atbilstoši Apvienotajā Karalistē spēkā esošajiem tiesību aktiem, ja sabiedrībai rezidentei, kura saņem dividendes no citas sabiedrības rezidentes, tiek piešķirta tikpat liela nodokļa atlaide, kāda ir tās avansa veidā maksājamā sabiedrību ienākuma nodokļa summa, tad savukārt sabiedrībai nerezidentei, kura saņem dividendes no sabiedrības rezidentes, par šo dividenžu izmaksāšanu tiek piešķirta daļēja vai pilnīga nodokļa atlaide tikai tad, ja to paredz starp tās rezidences valsti un Apvienoto Karalisti noslēgtā *CDI*.
- 33 Patiešām, prasītājas pamata lietā savos apsvērumos Tiesai atsaucas arī uz mazāk labvēlīgo galīgo akcionāru situāciju, kuri saņem dividendes no sabiedrības nerezidentes un kuriem nav tiesību uz nodokļa atlaidi, salīdzinājumā ar tiem galīgajiem akcionāriem, kuri saņem dividendes no sabiedrības rezidentes un kuriem atbilstoši Apvienotajā Karalistē spēkā esošajiem tiesību aktiem vai — runājot par akcionāriem nerezidentiem — atbilstoši *CDI* ir piešķirtas šādas tiesības. Tomēr ir jāatzīst, ka prasītājas pamata lietā norāda uz mazāk labvēlīgu attieksmi pret sabiedrību nerezidenšu akcionāriem tikai tādēļ, lai norādītu uz šo pašu minēto sabiedrību brīvības veikt uzņēmējdarbību un kapitāla aprites brīvības ierobežojumu.

- 34 Prasītājas pamata lietā apgalvo, ka minētie Apvienotās Karalistes tiesību akti ir pretrunā EKL 43. un 56. pantam, jo tie var atturēt sabiedrības nerezidentes no savu meitas uzņēmumu dibināšanas šajā dalībvalstī, no ieguldījumu veikšanas sabiedrību rezidenšu kapitālā vai no kapitāla uzkrāšanas šajā valstī. Šos tiesību aktus nevar pamatot ne ar to, ka sabiedrību rezidenšu, kuras saņem dividendes no sabiedrības rezidentes, situācija ir būtiski atšķirīga no sabiedrību nerezidenšu situācijas, kuras saņem šādas dividendes, ne arī ar mērķi nodrošināt valsts nodokļu režīmu konsekvenci vai novērst dubulto nodokļu uzlikšanu sadalītajai peļņai.
- 35 Pēc prasītāju pamata lietā domām, lai ļautu sabiedrībām nerezidentēm, kuras saņem dividendes no sabiedrības rezidentes, radīt saviem akcionāriem tādu pašu situāciju kā sabiedrību rezidenšu akcionāriem, kuri saņem šādas dividendes, Apvienotai Karalistei būtu jāpiešķir nodokļa atlaide sabiedrībām nerezidentēm.
- 36 Iesākumā ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai, lai gan tiešie nodokļi ir dalībvalstu kompetencē, dalībvalstīm tā tomēr ir jāīsteno, ievērojot Kopienu tiesības (skat. it īpaši 2000. gada 6. jūnija spriedumu lietā *C-35/98 Verkooijen, Recueil*, I-4071. lpp., 32. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Metallgesellschaft u.c.*, 37. punkts, un 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā *C-471/04 Keller Holding*, Krājums, I-2107. lpp., 28. punkts).
- 37 Runājot par jautājumu, vai EKL 43. pants par brīvību veikt uzņēmējdarbību vai EKL 56. pants par kapitāla aprites brīvību attiecas uz minētajiem valsts tiesību aktiem pamata lietā, ir jāuzsver, ka uzdots jautājums attiecas uz valsts pasākumiem par nodokļa uzlikšanu dividendēm, saskaņā ar kuriem neatkarīgi no tā, cik liela ir dividenžu saņēmēja akcionāra dalība, sabiedrībai rezidentei, kura saņem dividendes no citas sabiedrības rezidentes, tiek piešķirta nodokļa atlaide, bet sabiedrībai nerezidentei, kura saņem šādas dividendes, nodokļa atlaides piešķiršana ir atkarīga

no iespējamās *CDI*, ko Apvienotā Karaliste ir noslēgusi ar tās rezidences valsti, noteikumiem. Izrādās, ka atsevišķās *CDI*, kā, piemēram, ar Nīderlandi noslēgtajā, nodokļa atlaides apmērs mainās atkarībā no tā, cik daudz daļu pieder dividendes saņemošajam akcionāram dividendes izmaksājošajā sabiedrībā.

38 No tā izriet, ka uz minētajiem pasākumiem var attiekties gan EKL 43. pants, gan EKL 56. pants.

39 Tādējādi, kā izriet no nolēmuma par prejudiciālā jautājuma uzdošanu, trīs lietas, kas ir izvēlētas kā “izmēģinājuma lietas” iesniedzējtiesas izskatāmajā prāvā, attiecas uz Apvienotās Karalistes rezidentēm sabiedrībām, kuras 100 % pieder sabiedrībām nerezidentēm. Tomēr, ja runa ir par dalību, kas daļu īpašniekam ļauj īstenot noteiktu ietekmi uz šīs sabiedrības lēmumiem un noteikt tās darbību, tad jāpiemēro EK līguma noteikumi par brīvību veikt uzņēmējdarbību (2000. gada 13. aprīļa spriedums lietā C-251/98 *Baars, Recueil*, I-2787. lpp., 21. un 22. punkts; 2002. gada 21. novembra spriedums lietā C-436/00 *X un Y, Recueil*, I-10829. lpp., 37. un 66.–68. punkts, kā arī 2006. gada 12. septembra spriedums lietā C-196/04 *Cadbury Schweppes un Cadbury Schweppes Overseas*, Krājums, I-7995. lpp., 31. punkts).

40 Savukārt, kā norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 28. un 30. punktā, Tiesas rīcībā nav pietiekamu pierādījumu, lai noteiktu, kāds dalības veids ir ceturtajā “izmēģinājuma lietā”, kā arī, cik daudz daļu bija citām lietas dalībniecēm sabiedrībām šajā lietā. Tādējādi nevar izslēgt, ka šī prāva ir arī par pamata lietā minēto valsts tiesību aktu ietekmi uz sabiedrības rezidentes izmaksātajām dividendēm sabiedrībām nerezidentēm, kurām pieder tādas daļas pirmajā sabiedrībā, kas neļauj īstenot noteiktu ietekmi uz dividenžu izmaksātajās sabiedrības lēmumiem un noteikt tās darbību. Līdz ar to šie tiesību akti ir jāizskata, ņemot vērā arī Līguma noteikumus par brīvu kapitāla apriti.

41 Vispirms par prejudiciālā jautājuma izskatīšanu, ņemot vērā brīvību veikt uzņēmējdarbību, prasītājas pamata lietā apgalvo, ka, ja, izņemot dažus gadījumus, uz ko attiecas *CDI*, Apvienotajā Karalistē spēkā esošie tiesību akti nepiešķir nodokļa atlaidi ne sabiedrībai nerezidentei, kura saņem dividendes no sabiedrības rezidentes, ne tās galīgajiem akcionāriem — rezidentiem vai nerezidentiem —, tad tie ierobežo šādas sabiedrības nerezidentes brīvību dibināt meitas uzņēmumus minētajā dalībvalstī. Salīdzinājumā ar sabiedrībām rezidentēm, kuras saņem dividendes no sabiedrības rezidentes, sabiedrība nerezidente atrodas mazāk izdevīgā situācijā šajā nozīmē, jo, tā kā šie akcionāri nesaņem nodokļa atlaidi, tai ir jāpaaugstina savu dividenžu vērtība, lai tās akcionāri saņemtu līdzvērtīgu summu tai, ko tie saņemtu, ja būtu sabiedrības rezidentes akcionāri.

42 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka brīvība veikt uzņēmējdarbību, kas EKL 43. pantā piešķirta Kopienas pilsoņiem un kas ietver arī tiesības sākt un izvērst darbības kā pašnodarbinātām personām, kā arī dibināt un vadīt uzņēmumus ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus saviem pilsoņiem paredz dalībvalsts tiesību akti, atbilstoši EKL 48. pantam attiecībā uz sabiedrībām, kas izveidotas atbilstoši dalībvalsts tiesību aktiem un kuru juridiskā adrese, galvenā vadība vai galvenā uzņēmējdarbības vieta ir Kopienā, ietver tiesības veikt savu darbību attiecīgajā dalībvalstī ar meitas uzņēmumu, filiāles vai pārstāvniecības starpniecību (skat. it īpaši 1999. gada 21. septembra spriedumu lietā *C-307/97 Saint-Gobain ZN, Recueil*, I-6161. lpp., 35. punkts; 2005. gada 13. decembra spriedumu lietā *C-446/03 Marks & Spencer*, Krājums, I-10837. lpp., 30. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Cadbury Schweppes* un *Cadbury Schweppes Overseas*, 41. punkts).

43 Sabiedrībām ir būtiski norādīt, ka to juridiskā adrese EKL 48. panta izpratnē ir paredzēta, lai noteiktu to piesaisti valsts tiesību sistēmai, tāpat kā fiziskām personām šim nolūkam ir pilsonība. Pieļaut, ka uzņēmējdarbības dalībvalsts var brīvi piemērot atšķirīgu attieksmi tikai tādēļ, ka sabiedrības juridiskā adrese atrodas citā dalībvalstī, nozīmētu padarīt EKL 43. pantu par bezjēdzīgu (šajā sakarā skat. 1986. gada 28. janvāra spriedumu lietā 270/83 Komisija/Francija, *Recueil*, 273. lpp., 18. punkts; 1993. gada 13. jūlija spriedumu lietā *C-330/91 Commerzbank, Recueil*, I-4017. lpp.,

13. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Metallgesellschaft u.c.*, 42. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Marks & Spencer*, 37. punkts). Tādējādi brīvības veikt uzņēmējdarbību mērķis ir uzņemošajā dalībvalstī nodrošināt tādu pašu attieksmi kā pret šīs valsts sabiedrībām, aizliedzot jebkādu diskrimināciju atkarībā no sabiedrību juridiskās adreses atrašanās vietas (šajā nozīmē skat. iepriekš minētos spriedumus lietā Komisija/Francija, 14. punkts, un lietā *Saint-Gobain ZN*, 35. punkts).

44 Šajā gadījumā netiek apstrīdēts, ka Apvienotās Karalistes rezidentei sabiedrībai, kura saņem dividendes no citas sabiedrības rezidentes, šajā dalībvalstī piešķir nodokļa atlaidi, kas atbilst daļai no šīs pēdējās sabiedrības samaksātā *ACT* apmēra, lai gan šādas priekšrocības nav sabiedrībai nerezidentei, kura saņem dividendes no sabiedrības rezidentes, izņemot, ja vien tas nav noteikts starp tās rezidences valsti un Apvienoto Karalisti, iespējams, noslēgtajā *CDI*.

45 Tāpat, ja sabiedrība rezidente izmaksā dividendes saviem galīgajiem akcionāriem un tādēļ tai ir jāmaksā *ACT*, šiem akcionāriem ir tiesības uz nodokļa atlaidi Apvienotajā Karalistē, ja tie ir šīs valsts rezidenti vai ja uz tiem attiecas *CDI*, kas paredz šādas tiesības, un šo nodokļa atlaidi var atskaitīt no tās summas, kas tiem jāmaksā kā ienākuma nodoklis, vai, ja samazinājums pārsniedz šo summu, to var izmaksāt skaidrā naudā. Savukārt, ja sabiedrība nerezidente izmaksā dividendes galīgajiem akcionāriem, tiem šāda nodokļa atlaide netiek piešķirta.

46 Tomēr, lai noteiktu, vai atšķirīga attieksme nodokļu jomā ir diskriminējoša, ir jāizpēta, vai attiecībā uz minēto valsts pasākumu attiecīgās sabiedrības ir objektīvi salīdzināmā situācijā. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka diskrimināciju veido atšķirīgu normu piemērošana līdzīgās situācijās vai tās pašas normas piemērošana atšķirīgās situācijās (skat. 1995. gada 14. februāra spriedumu lietā *C-279/93 Schumacker, Recueil*, I-225. lpp., 30. punkts, un 1999. gada 29. aprīļa spriedumu lietā *C-311/97 Royal Bank of Scotland, Recueil*, I-2651. lpp., 26. punkts).

47 Pēc Apvienotās Karalistes, kā arī Vācijas un Francijas valdību, Īrijas, Itālijas valdības un Eiropas Kopienų Komisijas domām par valsts pasākumu, ar ko tiek piešķirta nodokļa atlaide akcionāriem, kuri saņem dividendes no sabiedrības rezidentes, sabiedrības akcionāres rezidentes situācija un sabiedrības akcionāres nerezidentes situācija nav salīdzināmas, jo sabiedrībai nerezidentei par šīm dividendēm nav jāmaksā nodokļi Apvienotajā Karalistē. Minētās valdības uzsver, ka sabiedrībai nerezidentei nav jāmaksā arī *ACT*, ja tā sadaļa peļņu saviem akcionāriem.

48 Savukārt prasītājas pamata lietā apgalvo, ka — attiecībā uz nodokļu uzlikšanu no sabiedrības rezidentes saņemtajām dividendēm — dividendes saņēmušās sabiedrības rezidentes un nerezidentes ir līdzīgā situācijā. Pilnībā piekrītot, ka par šīm dividendēm sabiedrībai nerezidentei, kas tās saņēmusi, nav jāmaksā ienākuma nodoklis Apvienotajā Karalistē vai tas ir jāmaksā atbilstoši *CDI*, bet tā saņem nodokļa atlaidi par dividenžu izmaksātājas sabiedrības samaksāto nodokli, tās uzsver, ka sabiedrība rezidente, kura saņem dividendes, arī ir atbrīvota no uzņēmuma ienākuma nodokļa Apvienotajā Karalistē par minētajām dividendēm.

49 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka sabiedrības saviem akcionāriem izmaksātām dividendēm var būt uzlikts nodoklis, pirmkārt, vairākkārtīgi, ja tām uzliek nodokli, vispirms kā sabiedrības, kas izmaksā dividendes, gūtajai peļņai, bet pēc tam tās kā mātes uzņēmuma peļņu apliek ar ienākuma nodokli, otrkārt, tām var būt uzlikts dubults nodoklis, ja ienākuma nodokli uzliek, pirmkārt, sabiedrībai, kas izmaksā dividendes, un, otrkārt, galīgajam akcionāram.

50 Katras dalībvalsts pienākums ir organizēt, ievērojot Kopienų tiesības, savu sistēmu, kā sadalītai peļņai uzliek nodokli, un šajā sakarā definēt ar nodokli apliekamo summu, kā arī piemērojamo nodokļa likmi sabiedrībai, kura izmaksā dividendes, un/ vai dividenžu saņēmējam akcionāram, ja vien tie ir nodokļa maksātāji šajā valstī.

- 51 Atbilstoši EKL 293. pantam vajadzības gadījumā dalībvalstis rīko savstarpējas sarunas, lai nodrošinātu savu pilsoņu interesēs nodokļu dubulto uzlikšanas atcelšanu Kopienā. Tomēr, abstrahējoties no 1990. gada 23. jūlija Konvencijas 90/436/EEK par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, koriģējot saistīto uzņēmumu ienākumus (OV L 225, 10. lpp.), Kopienā nav īstenots neviens unificēšanas vai saskaņošanas pasākums, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu, un dalībvalstis šajā sakarā atbilstoši EKL 293. pantam nav noslēgušas nevienu daudzpusēju konvenciju (skat. 1998. gada 12. maija spriedumu lietā C-336/96 *Gilly, Recueil*, I-2793. lpp., 23. punkts; 2005. gada 5. jūlija spriedumu lietā C-376/03 *D.*, Krājums, I-5821. lpp., 50. punkts, un 2006. gada 7. septembra spriedumu lietā C-470/04 *N*, Krājums, I-7409. lpp., 43. punkts).
- 52 Tieši šajā kontekstā Tiesa jau ir nospriedusi, ka, ja nav unificēšanas vai saskaņošanas pasākumu Kopienā, dalībvalstis saglabā kompetenci līgumu vai vienpusējā ceļā definēt kritērijus savu pilnvaru nodokļu aplikšanā sadalei, tostarp, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu (iepriekš minētie spriedumi lietā *Gilly*, 24. un 30. punkts; lietā *Saint-Gobain ZN*, 57. punkts, kā arī lietā *N*, 44. punkts).
- 53 Tikai attiecībā uz tām dalībvalstu sabiedrībām, kurām citas dalībvalsts sabiedrībā pieder minimālais daļu skaits 25 % apmērā, Direktīvas 90/435 4. pants, skatīts kopā ar tās 3. pantu, sākotnējā redakcijā, kas bija piemērojama pamata lietas faktisko apstākļu rašanās laikā, uzliek pienākumu dalībvalstij vai nu atbrīvot no nodokļa mātes uzņēmuma rezidenta gūto peļņu no citas dalībvalsts rezidenta meitas uzņēmuma, vai atļaut šim mātes uzņēmumam no maksājamās nodokļu summas atskaitīt to meitas uzņēmuma ienākuma nodokļa summas daļu, kas attiecas uz šo peļņu, un, vajadzības gadījumā, dalībvalsts, kurā atrodas meitas uzņēmums, veikto nodokļa ieturējumu ienākuma gūšanas vietā.
- 54 Tikai tas, ka dalībvalstīm ir tiesības attiecībā uz dalību sabiedrībās, uz kuru Direktīva 90/435 neattiecas, noteikt, vai un cik lielā mērā ir jānovērš nodokļa vairākkārtēja uzlikšana, kā arī ekonomiskā dubultā nodokļa uzlikšana sadalītai

peļņai, un šajā nolūkā vienpusēji vai ar *CDI*, ko noslēdz ar citām dalībvalstīm, ieviest sistēmas, kuras ir paredzētas, lai novērstu vai samazinātu šādu nodokļu vairākkārtēju uzlikšanu vai šo ekonomisko dubulto nodokļa uzlikšanu, nenozīmē, ka tām ir atļauts piemērot pasākumus, kas ir pretrunā Līgumā garantētajai aprites un pārvietošanās brīvībai.

55 Tādējādi, ja dalībvalstī pastāv sistēma nodokļu vairākkārtējas uzlikšanas vai ekonomiskās dubultās nodokļu uzlikšanas novēršanai vai samazināšanai gadījumā, kad sabiedrības rezidentes izmaksā dividendes rezidentiem, tāda pati attieksme ir jāpiemēro arī attiecībā uz dividendēm, kuras rezidentiem izmaksā sabiedrības nerezidentes (šajā sakarā skat. 2004. gada 15. jūlija spriedumu lietā *C-315/02 Lenz*, Krājums, I-7063. lpp., 27.–49. punkts, un 2004. gada 7. septembra spriedumu lietā *C-319/02 Manninen*, Krājums, I-7477. lpp., 29.–55. punkts).

56 Šādu sistēmu ietvaros dalībvalsts rezidenta akcionāra situācija, kurš saņem dividendes no šajā pašā valstī reģistrētas sabiedrības, ir salīdzināma ar to minētās valsts akcionāru rezidentu situāciju, kuri saņem dividendes no citā dalībvalstī reģistrētas sabiedrības, tiktāl, ciktāl gan valsts izcelsmes dividendēm, gan ārvalsts izcelsmes dividendēm var, pirmkārt, akcionāru sabiedrību gadījumā — vairākkārtēji uzlikt nodokli un, otrkārt, galīgo akcionāru gadījumā — piemērot dubulto ekonomisko nodokļu uzlikšanu (šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Lenz*, 31. un 32. punkts, kā arī lietā *Manninen*, 35. un 36. punkts).

57 Tomēr, ja šo akcionāru situācija ir jāuzskata par salīdzināmu attiecībā uz viņu dzīves vietas dalībvalsts nodokļu tiesību aktu piemērošanu viņu labā, tāds nav gadījums attiecībā uz sabiedrības, kas izmaksā dividendes, rezidences dalībvalsts nodokļu tiesību aktu piemērošanu, un šādās situācijās atrodas šīs dalībvalsts rezidenti akcionāri un arī citas dalībvalsts rezidenti akcionāri, kuri saņem dividendes.

- 58 Ja dividenžu izmaksātāja sabiedrība un dividendes saņemošais akcionārs nav vienas un tās pašas dalībvalsts rezidenti, dividenžu izmaksātājas sabiedrības rezidences dalībvalsts, proti, peļņas avota dalībvalsts, nav tādā pašā situācijā attiecībā uz nodokļu vairākkārtējas uzlikšanas vai ekonomiskās dubultās nodokļu uzlikšanas novēršanu un samazināšanu kā dividendes saņemošā akcionāra rezidences dalībvalsts.
- 59 Šajā sakarā ir jāuzskata, pirmkārt, ka pieprasīt no dividenžu izmaksātājas sabiedrības rezidences valsts, lai tā nodrošina, ka akcionāram nerezidentam iedalītajai peļņai netiek uzlikts nodoklis vairākkārtīgi vai piemērota ekonomiskā dubultā nodokļa uzlikšana, atbrīvojot no nodokļa šo peļņu par labu dividenžu izmaksātājai sabiedrībai vai piešķirot minētajam akcionāram nodokļu priekšrocību, kas atbilst dividenžu izmaksātājas sabiedrības par minēto peļņu samaksātajam nodoklim, nozīmētu, ka šai valstij ir jāatsakās no savām tiesībām uzlikt nodokli ienākumam, kas rodas no tās teritorijā veiktas saimnieciskas darbības.
- 60 Otrkārt, attiecībā uz sistēmu, kura ir paredzēta, lai novērstu vai samazinātu dubulto ekonomisko nodokļa uzlikšanu, piešķirot nodokļu priekšrocības galīgajam akcionāram, ir būtiski norādīt, ka parasti tā ir galīgā akcionāra rezidences dalībvalsts, kas vislabāk var novērtēt minētā akcionāra personīgo maksātspēju (šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Schumacker*, 32. un 33. punkts, kā arī lietā *D.*, 27. punkts). Tāpat par dalību sabiedrībā, uz kuru attiecas Direktīvas 90/435 4. panta 1. punkts, kas nosaka pienākumu mātes uzņēmuma, kurš saņem meitas uzņēmuma citas dalībvalsts rezidenta sadalīto peļņu, dalībvalstij un nevis meitas uzņēmuma valstij novērst vairākkārtēju nodokļa uzlikšanu, vai nu atturoties šai peļņai uzlikt nodokļus, vai tai uzliekot nodokļus, vienlaicīgi ļaujot mātes uzņēmumam no savas maksājamās nodokļu summas atskaitīt to meitas uzņēmuma ienākumu nodokļa daļu, kas attiecas uz šo peļņu, un, vajadzības gadījumā, dalībvalsts, kurā atrodas meitas uzņēmums, veikto nodokļa ieturējumu ienākuma gūšanas vietā.
- 61 Attiecībā uz valsts tiesību aktiem pamata lietā ir jāuzsver, ka, ja Apvienotās Karalistes rezidente sabiedrība izmaksā dividendes citai sabiedrībai, tad ne sabiedrības rezidentes saņemtām dividendēm, ne tām, ko saņem sabiedrība nerezidente, Apvienotajā Karalistē nodokļi nav uzliekami.

62 Tādējādi šajā jomā atšķirīga attieksme nepastāv.

63 Tomēr atšķirība pastāv starp dividenžu saņēmējām sabiedrībām rezidentēm un dividenžu saņēmējām sabiedrībām nerezidentēm attiecībā uz iespēju šīm dividenžu saņēmējām sabiedrībām veikt dividenžu izmaksāšanu saviem galīgajiem akcionāriem saskaņā ar tiesisko regulējumu, kas šiem akcionāriem piešķir nodokļa atlaidi, kura atbilst sabiedrību ienākuma nodokļa daļai, ko maksā sabiedrība, kura rada sadalīto peļņu. Nav strīda par to, ka minētā iespēja ir tikai sabiedrībām rezidentēm.

64 Tomēr, tā kā tā ir akcionāra rezidences valsts, tad, tiklīdz sabiedrība rezidente izmaksā dividendes saviem galīgajiem akcionāriem rezidenti, šī pati dalībvalsts piešķir šiem pēdējiem nodokļa atlaidi, kas atbilst sabiedrību ienākuma nodokļa daļai, ko avansā maksā sabiedrība, kura rada sadalīto peļņu, izmaksājot minētās dividendes.

65 Attiecībā uz sistēmu piemērošanu, kuras ir paredzētas, lai novērstu vai samazinātu nodokļa vairākkārtēju uzlikšanu vai ekonomisko dubulto nodokļa uzlikšanu, dalībvalsts, kurā ir gan dividendes izmaksājošo sabiedrību, gan galīgo akcionāru rezidence, situācija nav salīdzināma ar tās dalībvalsts situāciju, kurā ir tās sabiedrības rezidence, kas izmaksā dividendes sabiedrībai nerezidentei, kura savukārt šīs dividendes izmaksā saviem galīgajiem akcionāriem tādā veidā, ka pēdējā valsts principā rīkojas tikai kā sadalītās peļņas avota valsts.

66 Šajā pēdējā gadījumā tikai tad, ja dalībvalsts rezidente sabiedrība izmaksā dividendes citas dalībvalsts rezidentei sabiedrībai un ja savukārt šīs pēdējās sabiedrības akcionāri ir šīs pirmās valsts rezidenti, tās kā minēto akcionāru rezidences valsts pienākums atbilstoši iepriekš minētajos spriedumos lietā *Lenz* un lietā *Manninen* noteiktajam principam, kas ir atgādināts šī sprieduma 55. punktā, ir nodrošināt, lai

šo akcionāru saņemtajām dividendēm no sabiedrības nerezidentes tiek uzlikti tādi paši nodokļi kā dividendēm, kuras saņem akcionārs rezidents no sabiedrības rezidentes.

67 Kā izriet no šī sprieduma 30. punkta, iesniedzējtiesa neuzdod jautājumus par pienākumu, kurš tādā gadījumā piekrīt dalībvalstij, kas rīkojas kā galīgā akcionāra rezidences valsts.

68 Tomēr, sākot no brīža, kad dalībvalsts vienpusēji vai vienošanās ceļā uzliek nodokli ne tikai akcionāru rezidentu peļņai, bet arī akcionāru nerezidentu peļņai par dividendēm, kuras tie saņem no sabiedrības rezidentes, minēto akcionāru nerezidentu situācija tuvinās situācijai, kādā ir akcionāri rezidenti.

69 Tāds ir gadījums attiecībā uz minētajiem valsts pasākumiem pamata lietā, kas tika norādīts arī šī sprieduma 15. punktā, ja Apvienotās Karalistes noslēgtajā *CDI* ir paredzēts, ka sabiedrībai akcionārei — citas līgumslēdzējas dalībvalsts rezidentei — tiek piešķirta pilnīga vai daļēja nodokļa atlaide par dividendēm, kuras tā saņem no sabiedrības Apvienotās Karalistes rezidentes.

70 Tomēr, ja izmaksājamo peļņu radošās sabiedrības rezidences dalībvalsts nolemj izmantot savu kompetenci nodokļu jomā ne tikai attiecībā uz šajā valstī gūto peļņu, bet arī uz ienākumiem, kas gūti šajā valstī, ko saņem dividenžu saņēmējas sabiedrības nerezidentes, tad tikai tas vien, ka šī pati valsts izmanto savu kompetenci nodokļu jomā, neatkarīgi no jebkāda veida nodokļu uzlikšanas citā dalībvalstī izraisa risku, ka nodokļi tiks uzlikti vairākkārtīgi. Šādā gadījumā, lai saņēmējas sabiedrības nerezidentes nesaskartos ar brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojumu, ko

principā aizliedz EKL 43. pants, dividenžu izmaksātājas sabiedrības rezidences valstij ir jānodrošina, ka saskaņā ar tās tiesību aktos paredzēto mehānismu, lai novērstu vai mīkstinātu vairākkārtēju aplikšanu ar nodokli, sabiedrībām akcionārēm nerezidentēm tiek piemērota attieksme, kas ir līdzvērtīga attieksmei pret sabiedrībām akcionārēm rezidentēm.

71 Valsts tiesai katrā lietā ir jānosaka, vai šis pienākums ir izpildīts, ņemot vērā, vajadzības gadījumā, *CDI* noteikumus, ko minētā dalībvalsts ir noslēgusi ar sabiedrības akcionāres rezidences valsti (šajā sakarā skat. 2006. gada 19. janvāra spriedumu lietā *C-265/04 Bouanich*, Krājums, I-923. lpp., 51.–55. punkts).

72 No iepriekš minētā izriet, ka dalībvalsts tiesību akti, kuri gadījumā, kad sabiedrība rezidente izmaksā dividendes un ja nepastāv *CDI*, piešķir nodokļa atlaidi, kas atbilst sabiedrības, kurā radusies sadalāmā peļņa, avansā maksājamā sabiedrību ienākuma nodokļa daļai, tikai dividendes saņemošām sabiedrībām rezidentēm, tajā pašā laikā šo nodokļa atlaidi piešķirot tikai galīgajiem akcionāriem, nav ar EKL 43. pantu aizliegta diskriminācija.

73 Tā kā iepriekšējos punktos izklāstītie apsvērumi ir piemērojami tādā pašā veidā sabiedrībām akcionārēm nerezidentēm, kas ir saņēmušas dividendes, pamatojoties uz dalību citā sabiedrībā, kas tām nepiešķir konkrētu ietekmi uz dividendes izmaksātājas sabiedrības rezidentes lēmumiem un kas tām neļauj noteikt šīs sabiedrības darbības, tad arī šādi tiesību akti neierobežo kapitāla brīvu apriti EKL 56. panta izpratnē.

74 Tādējādi uz pirmā jautājuma a) apakšpunktu jāatbild, ka EKL 43. un 56. pantam nav pretrunā tas, ka tad, kad vienas dalībvalsts sabiedrība rezidente izmaksā dividendes, šī valsts piešķir tām minēto dividenžu saņēmējām sabiedrībām, kuras arī ir šīs valsts

rezidentes, nodokļa atlaidi, kas atbilst tai nodokļa daļai, ko dividenžu maksātāja sabiedrība ir samaksājusi par sadalīto peļņu, bet to nepiešķir dividenžu saņēmējām sabiedrībām, kuru rezidence ir citā dalībvalstī un kuras par šīm dividendēm nemaksā nodokli pirmajā valstī.

Par pirmā jautājuma b)–d) apakšpunktu

⁷⁵ Ar sava pirmā jautājuma b)–d) apakšpunktu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai EKL 43. un 56. pantam ir pretrunā tas, ka dalībvalsts piemēro ar citām dalībvalstīm noslēgtos *CDI*, saskaņā ar kuriem, ja sabiedrība rezidente izmaksā dividendes, to saņēmējas dažas dalībvalstu rezidentes sabiedrības nodokļa atlaidi nesaņem, bet citu dalībvalstu rezidentēm saņēmējām sabiedrībām daļēja nodokļa atlaide tiek piešķirta.

⁷⁶ Šajā sakarā tā arī jautā, vai dalībvalstij ir atļauts piemērot *CDI* noteikumu, ko sauc par “piekšrocību ierobežojumu”, saskaņā ar kuru citas līgumslēdzējas dalībvalsts rezidentei sabiedrībai netiek piešķirta nodokļu atlaide, ja to kontrolē trešās valsts rezidente sabiedrība, ar kuru pirmajai dalībvalstij ir noslēgta *CDI*, kas dividenžu izmaksāšanas laikā neparedz nodokļu atlaidi trešās valsts rezidentei sabiedrībai, kura saņem dividendes, un vai šajā sakarā ir nozīme tam, ka dividenžu saņēmēju nerezidenti sabiedrību kontrolē dalībvalsts vai trešās valsts rezidente sabiedrība.

⁷⁷ Šī sprieduma 37.–40. punktā izklāstīto iemeslu dēļ pamata lietā minētie valsts pasākumi ir jāizskata gan no brīvības veikt uzņēmējdarbību viedokļa, gan no kapitāla brīvas aprites viedokļa.

- 78 Pēc prasītāju pamata lietā domām, aprites brīvībai pretrunā ir tas, ka dalībvalsts sniedz nodokļu priekšrocību vienas dalībvalsts pilsoņiem, atsakot to citas dalībvalsts pilsoņiem. Atsaucoties uz iepriekš minētā sprieduma lietā Komisija/Francija 26. punktu, tās apgalvo, ka šādas priekšrocības piešķiršana nevar būt atkarīga no abpusēju priekšrocību pastāvēšanas, ko piešķir otra līgumslēdzēja dalībvalsts.
- 79 Prasītājas pamata lietā uzsver, ka ar konkrētu dalībvalsti noslēgtajā *CDI* piešķirto priekšrocību paplašināšana attiecībā uz fiziskajām vai juridiskajām personām, uz kurām attiecas cita *CDI*, neietekmē abpusējo nodokļu konvenciju sistēmu. Būtu jānošķir dalībvalstu tiesības sadalīt savu nodokļu kompetenci, lai novērstu dubulto nodokļa uzlikšanu vienam ienākumam vairākās dalībvalstīs, no šīs dalībvalsts šādi sadalītās kompetences īstenošanas. Ja atšķirīga attieksme ir pamatota tad, ja tā izriet no atšķirībām starp nodokļu konvencijām attiecībā uz nodokļu kompetences sadali, it īpaši, lai atspoguļotu atšķirības starp attiecīgo dalībvalstu nodokļu sistēmām, tad dalībvalsts, lai novērstu vai samazinātu dubulto nodokļa uzlikšanu, nevar īstenot savu kompetenci pēc izvēles un patvaļīgi.
- 80 Savukārt Apvienotās Karalistes, kā arī Vācijas un Francijas valdības, Īrija, Itālijas un Nīderlandes valdības un Komisija apstrīd apgalvojumu, ka dalībvalsts var piešķirt citas dalībvalsts rezidentam aizsardzību pret ekonomisko dubulto nodokļa uzlikšanu tikai tad, ja tā piešķir tādu pašu aizsardzību visu dalībvalstu rezidentiem. Ja šis apgalvojums tiktu pieņemts, tad pastāvošo *CDI* līdzsvars un savstarpība tiktu izjaukti, nodokļu maksātāji vieglāk varētu izvairīties no *CDI* noteikumiem, kuri ir paredzēti, lai cīnītos pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, un tādējādi tiktu ietekmēta nodokļu maksātāju tiesiskā drošība.
- 81 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka, nepastāvot Kopienas vienādošanas vai saskaņošanas pasākumiem, kas vērsti uz nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kritēriju noteikšana ienākumu aplikšanai ar nodokļiem, lai novērstu, vajadzības gadījumā

noslēdzot konvenciju, nodokļu dubulto uzlikšanu, ir dalībvalstu kompetencē. Šajā kontekstā dalībvalstis divpusējo konvenciju ietvaros var brīvi noteikt piesaistes faktorus, lai sadalītu kompetenci nodokļu jomā (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Gilly*, 24. un 30. punkts; lietā *Saint-Gobain ZN*, 57. punkts; lietā *D.*, 52. punkts, un lietā *Bouanich*, 49. punkts).

82 Prasītājas pamata lietā norāda uz piemēroto atšķirīgo attieksmi pret Apvienotās Karalistes nerezidentēm sabiedrībām, jo dažas šīs dalībvalsts noslēgtās *CDI* ar konkrētām dalībvalstīm paredz nodokļa atlaidi minēto dalībvalstu rezidentēm sabiedrībām, bet ar citām valstīm noslēgtās Apvienotās Karalistes *CDI* to neparedz.

83 Lai noteiktu, vai šāda atšķirīga attieksme ir diskriminējoša, ir jāizskata, vai, ņemot vērā minētos pasākumus, attiecīgās sabiedrības nerezidentes atrodas objektīvi salīdzināmā situācijā.

84 Kā Tiesa atgādinājusi sava iepriekš minētā sprieduma lietā *D.* 54. punktā, divpusējas nodokļu konvencijas piemērošanas jomā ietilpst tikai tajā minētās fiziskās un juridiskās personas.

85 Lai novērstu, ka sadalītajai peļņai tiek vienlaicīgi uzlikts nodoklis izmaksātājas sabiedrības rezidences valstī un saņēmējas sabiedrības valstī, katrā Apvienotās Karalistes noslēgtajā *CDI* ir paredzēta nodokļu kompetences sadale starp šo dalībvalsti un otru līgumslēdzēju valsti. Ja dažās no šīm *CDI* nav paredzēts Apvienotajā Karalistē uzlikt nodokli dividendēm, kuras saņēmēja sabiedrība nerezidente saņem no šīs dalībvalsts rezidentes sabiedrības, tad citās *CDI* šāda nodokļa uzlikšana ir paredzēta. Šajā pēdējā gadījumā *CDI*, katrā saskaņā ar saviem nosacījumiem, ir paredzēts piešķirt nodokļa atlaidi dividenžu saņēmējai sabiedrībai nerezidentei.

- 86 Tādējādi, kā norāda Apvienotās Karalistes valdība — un to šajā sakarā atbalsta lielākā daļa citu valdību, kas ir iesniegušas apsvērumus Tiesā, — nosacījumi, pie kuriem *CDI* paredz nodokļa atlaidi sabiedrībām nerezidentēm, kuras saņem dividendes no sabiedrības rezidentes, mainās atkarībā ne tikai no attiecīgo valstu nodokļu režīmu īpašībām, bet arī no laika, kurā *CDI* tika apspriestas, un jautājumu skaita, par kuriem attiecīgās dalībvalstis ir panākušas vienošanos.
- 87 Situācijas, kurās Apvienotā Karaliste piešķir nodokļu atlaidi sabiedrībām citas līgumslēdzējas valsts rezidentēm, kuras saņem dividendes no Apvienotās Karalistes rezidentes sabiedrības, ir tās, kurās Apvienotā Karaliste ir paturējusi sev tiesības šīm sabiedrībām uzlikt nodokli par minētajām dividendēm. Nodokļa likme, ko šādā gadījumā Apvienotā Karaliste var piemērot, mainās atkarībā no apstākļiem, tostarp atkarībā no tā, vai *CDI* ir paredzēta pilnīga vai daļēja nodokļa atlaide. Tādējādi pastāv tieša saikne starp tiesībām uz nodokļa atlaidi un nodokļa likmi, ko paredz šāda *CDI* (šajā sakarā skat. 2003. gada 25. septembra spriedumu lietā *C-58/01 Océ Van der Grinten, Recueil*, I-9809. lpp., 87. punkts).
- 88 Tādējādi nodokļa atlaides piešķiršana nerezidentei sabiedrībai, kura saņem dividendes no rezidentes sabiedrības, kā tas ir paredzēts atsevišķās Apvienotās Karalistes noslēgtajās *CDI*, nav analizējama kā priekšrocība, kas ir nodalāma no minēto konvenciju pārējās daļas, bet gan ir neatņemama sastāvdaļa un nodrošina to vispārējo līdzsvaru (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *D.*, 62. punkts).
- 89 Tas pats attiecas uz *CDI* noteikumiem, ar kuriem šāda nodokļu atlaides piešķiršana ir pakļauta nosacījumam, ka sabiedrība nerezidente tieši vai netieši nepieder dalībvalsts vai trešās valsts rezidentei sabiedrībai, ar kuru Apvienotā Karaliste ir noslēgusi *CDI*, neparedzot nodokļa atlaidi.

- 90 Pat ja šādi noteikumi attiecas uz vienas no līgumslēdzējas dalībvalsts nerezidentes sabiedrības situāciju, tie attiecas tikai uz personu, kas ir rezidente vienā no šīm dalībvalstīm, un, veicinot to vispārējo līdzsvaru, veido attiecīgo *CDI* neatņemamu sastāvdaļu.
- 91 Tas, ka šīs savstarpējās tiesības un pienākumi ir piemērojami tikai abu līgumslēdzēju dalībvalstu rezidentiem, ir apstāklis, kas izriet no divpusējām konvencijām par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu. No tā izriet, ka attiecībā uz dividendžu, ko izmaksā Apvienotās Karalistes rezidente sabiedrība, aplikšanu ar nodokli sabiedrība — tādas dalībvalsts rezidente, kura ir noslēgusi *CDI* ar Apvienoto Karalisti, neparedzot nodokļa atlaidi — neatrodas tādā pašā situācijā kā tās dalībvalsts rezidente sabiedrība, ar kuru ir noslēgta *CDI*, paredzot nodokļa samazinājumu (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *D.*, 61. punkts).
- 92 No tā izriet, ka Līguma noteikumi par brīvību veikt uzņēmējdarbību nav pretrunā tam, ka tiesības uz nodokļa atlaidi, kas ir paredzētas vienas dalībvalsts noslēgtajā *CDI* ar citu dalībvalsti, šīs pēdējās valsts rezidentēm sabiedrībām, kuras saņem dividendes no pirmās valsts rezidentes sabiedrības, netiek paplašinātas attiecībā uz trešās dalībvalsts rezidentēm sabiedrībām, ar kurām pirmā valsts ir noslēgusi *CDI*, neparedzot šādas tiesības.
- 93 Ja šāda situācija neietver nerezidenšu sabiedrību, kuras saņem dividendes no rezidentes sabiedrības, diskrimināciju, tad iepriekšējā punktā izdarītais secinājums attiecas arī uz Līguma noteikumiem par kapitāla brīvu apriti.
- 94 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmā jautājuma b)–d) apakšpunktu ir jāatbild, ka EKL 43. un 56. pantam nav pretrunā tas, ka dalībvalsts nepiemēro ar citu dalībvalsti noslēgtajā *CDI* paredzētās šīs valsts rezidenšu sabiedrību, kuras saņem

dividendes no pirmās valsts rezidentes sabiedrības, tiesības uz nodokļa atlaidi attiecībā uz tādas trešās dalībvalsts rezidentēm sabiedrībām, ar kuru ir noslēgta *CDI*, kas neparedz šādas tiesības šīs trešās valsts rezidentēm sabiedrībām.

Par otro jautājumu

- 95 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro uzdoto jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 96 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, izņemot minēto lietas dalībnieku izdevumus, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospiež:

- 1) EKL 43. un 56. pantam nav pretrunā tas, ka tad, kad vienas dalībvalsts sabiedrība rezidente izmaksā dividendes, šī dalībvalsts piešķir tām minēto

dividenžu saņēmējām sabiedrībām, kuras arī ir šīs valsts rezidentes, nodokļa atlaidi, kas atbilst tai nodokļa daļai, ko dividenžu maksātāja sabiedrība ir samaksājusi par sadalīto peļņu, bet to nepiešķir dividenžu saņēmējām sabiedrībām, kuru rezidence ir citā dalībvalstī un kuras par šīm dividendēm nemaksā nodokli pirmajā valstī;

- 2) EKL 43. un 56. pantam nav pretrunā tas, ka dalībvalsts nepiemēro ar citu dalībvalsti noslēgtajā konvencijā par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu paredzētās šīs valsts rezidenšu sabiedrību, kuras saņem dividendes no pirmās valsts rezidentes sabiedrības, tiesības uz nodokļa atlaidi attiecībā uz tādas trešās dalībvalsts rezidentēm sabiedrībām, ar kuru ir noslēgta konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kas neparedz šādas tiesības šīs trešās valsts rezidentēm sabiedrībām.**

[Paraksti]